

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kaping Pitu Laodikia — Nomer Rong Puluh Sanga

Jeff Pippenger

2026-01-14

Nomer Rong Puluh Sanga

Ramalan Mesianik kaping lima ing kitab Matius iku minangka tenger dalan saka kuciwa lan pati. Ing tanggal 18 Juli 2020, ramalan palsu bab karusakané Nashville matèni Élia lan Musa.

Tenger Panandha Mesianik kaping Lima iku yaiku Kacewaaning tanggal 18 Juli 2020

Mulané kayektenan apa kang wus kaandika déning Nabi Yeremia, mangkéné: “Ana swara kaprungu ing Rama, tangis-pitangis, sesambat, lan sungkawa kang banget; Rakhel nangisi anak-anaké, lan ora gelem dilipur, awit padha wis ora ana.” Matius 2:17, 18.

Ramalan

Mangkéné pangandikané Pangéran: Ana swara kaprungu ana ing Rama, ratapan lan panangis kang pait; Rahel nangisi anak-anaké lan ora gelem dilipur marga saka anak-anaké, awit padha wus ora ana. Yeremia 31:15.

Musa lan Élia dipatèni ana ing lurung-lurungé Sodom lan Mesir. Pranyatan pungkasan ing Prajanjian Lawas negesaké yèn Élia bakal rawuh sadurungé dina gedhé lan nggegirisi saka Pangéran. Dina kang nggegirisi iku wiwit nalika Mikhaèl jumeneng ing Daniel rolas, lan ngumumaké ana ing Wahyu rong puluh loro yèn, “wong kang adil lan wong kang ora adil” bakal tetep ana ing kaanan mau kanggo kalanggengan.

Lan ing wektu iku Mikhael bakal jumeneng, pangéran agung kang ngreksa anak-anaké bangsamu; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang durung tau ana wiwit ana bangsa nganti tekan wektu iku uga; lan ing wektu iku bangsamu bakal kapitulungan, saben wong kang katemu katulis ana ing kitab. Daniel 12:1.

Sapa sing ora adil, sumangga tetep ora adil; lan sapa sing najis, sumangga tetep najis; lan sapa sing bener, sumangga tetep bener; lan sapa sing suci, sumangga tetep suci. Wahyu 22:11.

Élia kudu katon sadurungé mangsa sih-rahmat katutup, lan dhèwèké dipatèni sarta ditangèkaké manèh ing Wahyu sewelas, sakdurungé mangsa sih-rahmat katutup. Dhèwèké ditangèkaké manèh lan martakké piwulangé nganti mangsa sih-rahmat katutup, ing wektu iku banjur ana patangen manèh, yaiku tumrap wong mursid lan wong duraka.

Lan akèh wong saka antarané wong-wong kang turu ana ing lebuing bumi bakal padha tangi, sapérangan marang urip langgeng, lan sapérangan marang kawirangan lan pakèwuh langgeng. Daniel 12:2.

Wungunipun mirunggan punika lajeng katut ing Rawuhipun Kristus ingkang Kaping Kalih, nalika tiyang-tiyang mursid ingkang sampun pejah kawungokaken malih, lan salajengipun wonten sèwu taun nalika para suci ngadili tiyang-tiyang ingkang kesasar. Ing pungkasaning sèwu taun punika wonten kawungokaken malih sanèsipun lan Rawuhipun Kristus ingkang Kaping Tiga. Ranté kawungokaken malih ing nubuatan punika nyakup ugi kawungokaken malhipun kéwan paus, nanging saben kawungokaken malih punika dados jejer tartamtu saking Sabda nubuatipun Allah. Tanggal 18 Juli 2020, gerakan Laodisia saking satus patang puluh sekawan ewu nindakaken lampus kanthi mbrontak dhateng parentahipun Kristus ingkang nglarang pangginakaken wekdal ngluwihi 1844.

Sawijining swara banjur keprungu ing Rama, kang tegesé gumunggung lan ngluhuraké awak dhéwé. Rahel, kang tegesé sawijining lelungan kang becik, lagi nandhang sungkawa amarga Musa lan Élia ora ana, lan sing luwih wigati, padha ora bisa dipanglipur. Padha ora nduwèni panglipur, lan Roh Suci iku Sang Panglipur, kang bakal diutus nalika swara ing ara-ara samun wiwit ing Juli 2023.

Perkara-perkara iki kelakon pas sadurunge mangsa pangadilan kasempatan katutup, lan miturut Kitab Wahyu, pas sadurunge mangsa pangadilan kasempatan katutup, Wahyuning Gusti Yesus Kristus kabukak segelé. Kabukake segel iku kang nangèkaké Musa lan Elia, sing uga Rachel, wong lumaku kang becik, sing wus nangis lan sesambat merga anak-anaké, lan ora bisa dilipur. Sesambaté malih dadi kabungahan nalika anak-anaké iku ditangèkaké manèh.

Lan dheweke ngandika marang aku, “Aja ngesahake pangandika-pangandika wangsit saka kitab iki, amarga wektune wis cedhak.” Wahyu 22:10.

Musa lan Élia wis mati ana ing dalan-dalané Sodom lan Mesir, lan kaya déné tumrap Kristus, satus patang puluh papat èwu iku bakal katimbali metu saka Mesir, nalika panglumpukan iku diwiwiti ing Juli 2023.

Pratandha dalan Mesianis kaping nem iku yaiku panggilan metu saka Mesir ing Juli 2023

Lan ana ing kono nganti séda Hérodès, supaya kalakon apa kang wis dipangandikakaké déning Pangéran lumantar nabi, mangkéné: Saka Mesir Ingsun wis nimbali PutraningSun. Matius 2:15.

Ramalan

Nalika Israèl isih bocah, nalika semana Ingsun tresna marang dhèwèké, lan nimbali putra-Ku metu saka Mesir. Hosea 11:1.

Mati ing dalan Mesir, sawijining swara swarga saka ara-ara samun nimbali lebak balung-balung garingé Yehekiel marang urip. Swara iku wiwit kumandang ing sasi Juli 2023.

Lan sawisé telung dina lan satengah, Rohing urip saka Allah lumebet marang wong-wong mau, banjur padha ngadeg ana ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong sing ndeleng wong-wong mau. Lan wong-wong mau krungu swara gedhé saka swarga ngandika marang wong-wong mau, Munggha mréné. Lan wong-wong mau munggha menyang swarga ana ing méga; lan mungsuh-mungsuhé padha ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:11, 12.

Gusti nimbali Putra-Né metu saka Mesir, lan Panjenengané uga nimbali Musa metu saka Mesir, awit Musa minangka alfa lan Gusti Yesus minangka omega makili pengalamané wong satus patang puluh papat ewu, kang padha ngidungaké kidungé Musa lan Sang Cempé. Kidung iku nyakup panggilan metu saka Mesir. Ing Yehezkiel katuduhaké ana rong langkah, kang wis diprayogakaké luwih dhisik déning rong langkah sajroning nitahaké Adam. Kaping pisan badan kawangun, banjur ambeganing urip diembusaké menyang badan mau lan banjur dadi urip. Ing Wahyu sewelas langkah kapisan yaiku mlebuing Rohing Allah menyang wong-wong sing wus dipatèni, lan banjur padha madeg ana ing sikilé. Nalika padha madeg, wong-wong iku dadi wadyabalané Allah. Sing nglantaraké Roh ing pasal sewelas iku katuduhaké déning wangsité Yehezkiel kang kapisan. Swara ing ara-ara samun iku yaiku pesen kenabian kang katut dening Roh Suci.

Kitab Matius ngandhut rolas pasal sing dadi omega tumrap rolas pasal ing Purwaning Dumadi, kang nyawisaké loro seksi sing makili prejanjian karo wong satus patang puluh papat ewu. Wong lanang lan wong wadon mau dimeterèkké kanggo kalanggengan ana ing sesambetan kaallahan kang dipadukaké karo kamanungsané. Wong-wong mau dadi pratandha tumrap para buruh ing jam kaping sewelas.

“Pakaryané Sang Roh Suci iku ngyakiniaké jagad bab dosa, bab kabeneran, lan bab pangadilan. Jagad mung bisa diwènèhi pepènget kanthi ndeleng wong-wong sing pracaya marang kayektèn kasucèkaké lumantar kayektèn iku, tumindak manut paugeran-paugeran kang luhur lan suci, lan nedahaké kanthi teges lan luhur garis pambédané antarané wong-wong sing netepi pepakoné Allah lan wong-wong sing ngidak-idak iku ana ing sangisoré sikilé. Kasucèn déning Sang Roh nandhani béda antarané wong-wong sing nduwèni meteriné Allah lan wong-wong sing netepi dina palereman palsu. Nalika pacoban iku rawuh, bakal katuduh kanthi cetha apa tandhané kéwan iku. Iku yaiku netepi dina Minggu. Wong-wong sing sawisé krungu kayektèn, isih terus nganggep dina iku suci, ngasta tandha-tangané manungsa dosa, kang nyangka bisa ngowahi mangsa lan angger-angger.” Bible Training School, December 1, 1903.

Panji saka wong satus patang puluh papat ewu iku, nalika padha katimbangan munggha menyang swarga ing pasal sewelas kitab Wahyu, dhisik padha katimbangan metu saka Mesir, yaiku panggonan ing ngendi padha dipatèni. Ana swara saka ara-ara samun kang nimbali wong-wong mau metu saka Mesir, supaya padha dadi pratandha tumrap para buruh ing jam

kaping sewelas. Wunguné padha ing taun 2024 uga kawejokake minangka sawijining kalairan, lan sawijining tangi gumantung marang ilustrasi endi kang lagi diidentifikasi. Ing babagan kalairan, padha iku wong-wong kang netepi pasemon bab sepuluh prawan, lan ing pangertèn iki, kalairané iku kalairan prawan, lan padha iku pratandha.

Tenger Mesianik kapitu punika taun 2024

Sakèhé iki kelakon, supaya kalakon apa kang wis dingandikakaké déning Pangéran lumantar nabi, mangkéné: Lah, sawijining prawan bakal ngandheg lan nglairaké anak lanang, lan wong-wong bakal nyebut asmané Imanuel, kang tegesé: Gusti Allah nunggil karo kita. Matius 1:22, 23.

Ramalan

Mulane Pangeran piyambak bakal maringi kowe pratandha; Lah, sawijining prawan bakal ngandheg lan nglairake anak lanang, sarta bakal nyeluk asmane Imanuel. Yesaya 7:14.

Ana pratandha-pratandha ing sajarahé Musa lan Kristus, kaya déné ana uga ing sajarah Millerit. Ing dina-dina pungkasan, Adventisme Laodikia bakal nggolèki sawijining pratandha, lan pratandha siji-sijiné, yaiku pratandhané Yunus. Ana uga pratandha tumrap wong-wong sing kawungokaké manèh ing taun 2024. Pratandhané yaiku “pitu kaping” ing Imamat rong puluh enem.

Lan iki bakal dadi pratandha marang sira: ing taun iki sira bakal mangan apa kang tuwuh dhewe, lan ing taun kapindho apa kang metu saka iku uga; lan ing taun katelu, nyebara, lan ngundhuh, lan nandura pakebonan anggur, sarta mangan wohe. Lan turahing wong saka brayat Yehuda kang wus luput bakal sapisan maneh ngoyot ing ngisor lan ngasilake woh ing dhuwur. Awit saka Yerusalem bakal metu sawenehing turahan, lan wong-wong kang luput saka Gunung Sion; semangatira Sang Yehuwah Gustining sarwa tumitah kang bakal nindakake iki. 2 Para Raja 19:29–31.

Lan manawa kowe padha muni, Apa kang bakal dakpangan ing taun kapitu? lah kita ora bakal nyebar wiji, lan uga ora nglumpukake pametu kita: Mangka Aku bakal marentahaké berkah-Ku marang kowe ing taun kaping nem, lan iku bakal ngasilaké woh kanggo telung taun. Lan kowe bakal nyebar wiji ing taun kaping wolu, lan isih bakal mangan saka woh lawas nganti tekan taun kaping sanga; nganti woh-wohané metu, kowe bakal mangan saka panyimpen lawas. Leviticus 25:20–22.

Wong-wong sing lolos uga dipratandhakaké minangka wong-wong buwangané Israèl, lan padha kabuwang déning para saduluré sing sengit marang wong-wong mau. Para saduluré ngusir wong-wong mau, awit padha sengit marang wong-wong mau marga ora bisa mbantah bebener Sabat sing dipratandhakaké déning “ping pitu”-né Musa.

Pangeran Yehuwah mbangun Yerusalem; Panjenengané nglumpukaké para wong buwangané Israèl. Jabur 147:2.

Pangéran wiwit nglumpukaké para sisihan ing Juli 2023, lan para sisihan iku yaiku “wong-wong buwangan” saka Israèl. Ing Juli 2023, Panjenengané nglempakaké tangané kaping pindho kanggo nglumpukaké para wong buwangané. Panjenengané nglempakaké tangané ing taun 1849 kaping pindho, sadurungé pepadhang omega saka pitung wektu Musa ing taun 1856. Pepadhang alpha diwakili déning panemuan profetik kapisané Miller—pitung wektu Musa.

Lan ing dina iku bakal ana oyoting Isai, kang bakal ngadeg dadi panji tumrap para bangsa; marang Panjenengane para bangsa liya bakal padha ngupaya; lan papan panggenaning panguwasane bakal mulya. Lan bakal kelakon ing dina iku, manawa Gusti bakal ngacungake astane maneh kaping pindho kanggo mbalekake turahaning umate, kang isih kari, saka Asyur, lan saka Mesir, lan saka Pathros, lan saka Kusy, lan saka Elam, lan saka Sinear, lan saka Hamat, lan saka pulo-pulo ing segara. Lan Panjenengane bakal ngedegake panji tumrap para bangsa, lan bakal nglumpukake para wong buwangan saka Israel, lan ngempalake wong-wong Yehuda kang kasebar saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:10–12.

Nalika para wong buwangan diangkat dadi pratandha, banjur wong-wong iku bakal nglumpukake para buruh jam kaping sewelas, sing “mung bisa dipèngeti kanthi ndeleng” “béda antarané wong-wong kang nduwèni segel Allah, lan wong-wong kang netepi dina pangaso palsu.” Pratandhané tumrap para buruh jam kaping sewelas iku para wong buwangan, lan pratandha KANGGO para wong buwangan iku sawijining wewadi bab mangan “ing taun iki samubarang kang thukul déwé, lan ing taun kapindho apa kang metu saka iku uga; lan ing taun katelu kowé padha nyebara, lan ngundhuh panèn, lan nandur pakebonan anggur, lan mangan wohé.”

Teka-teki saka wacana iki yaiku manawa iku nggambarake “pitu mangsa” ing Imamat kaping rong puluh lima lan rong puluh enem. Sabat pamrihing tanah minangka sawijining unsur saka prajanjian kang nandhani becik berkah utawa paukuman, yaiku manawa ngreksa utawa nampik pangaso taun kapitu tumrap tanah prasetyan. Tandha saka satus patang puluh papat ewu iku minangka sawijining unsur saka prasetyan telung lapis ing sajroning prajanjian kang dilambangake déning Sabat taun kapitu kanggo tanah. Kayektèn dhasar bab “pitu mangsa” iku nandhani salah siji saka telu unsur prajanjian kang njanjèkaké ati lan pikiran anyar, sarta badan anyar lan uga tanah kang dadi papan panggonan.

Sabat dina kapitu iku pratandha antarané Gusti Allah lan umaté, nanging Sabat dina kapitu iku uga nggambarake tanggung jawab prajanjian kang dipasrahaké marang Israèl kuna. Wong-wong mau kudu dadi para pangreksa, para panyimpening Sepuluh Préntah. Sister White kanthi cetha nerangaké yèn Israèl modhèren ing taun 1844, salaras karo Israèl kuna, wus katetepaké dadi para panyimpening ora mung Sepuluh Préntah, nanging uga Sabda kenabiané Gusti Allah.

“Gusti Allah wis nimbali pasamuwan-Nipun ing jaman punika, kados dene Panjenengane nimbali Israel kuna, supados ngadeg dados pepadhang ing bumi. Lumantar lading agenging kayekten, yaiku pekabaran malaekat kapisan, kapindho, lan

katelu, Panjenengane sampun misahaken piyambakipun saking pasamuwan-pasamuwan lan saking donya, supados ndhatengaken wong-wong mau dhateng cedhak ingkang suci kaliyan Panjenengane piyambak. Panjenengane sampun ndadosaken wong-wong mau minangka para pangreksa angger-angger-Nipun lan sampun masrahaken dhateng wong-wong mau kayekten-kayekten ageng ngenani pitedahing para nabi kangge wekdal punika. Kados dene sabda-sabda suci ingkang kapitadosaken dhateng Israel kuna, punika sadaya minangka titipan suci ingkang kedah dipunwartakaken dhateng donya. Katiga malaekat wonten ing Wahyu 14 nggambaraken umat ingkang nampi pepadhanging pekabaran Gusti Allah lan lajeng medal dados piranti-piranti-Nipun kangge ngumandhangaken pepeling punika ing salebeting dawa lan ambaning bumi.” Testimonies, jilid 5, 455.

Sepuluh Préntah dipralambangaké déning tandha Sabat dina kapitu, lan angger-anggering ramalan dipralambangaké déning Sabat taun kapitu. Adventisme Dina-Kapitu Laodikia bakal banget kawirangan nalika padha nilar iman lan wiwit nyembah srengéngé, nanging préntah Sabat sing dhisik padha tampik iku yaiku “pitung kaping” kagungané Musa.

Kanggo ngrebut tanah prasetyan, umating Allah kudu mangertèni lan njunjung ora mung Sabat dina kapitu, nanging uga Sabat pitung taun. Adventisme Laodikia ora bisa mbantah bebener biblikal iki, sanadyan padha nutupi nganggo goroh. Iki minangka oyoding sengité wong-wong mau, sing ndadèkaké padha mbuwang metu wong-wong sing bakal dadi panji.

“Akèh saka kulawargané bapakku padha dadi pracaya temenan marang advent, lan merga neksèni piwulang kang mulya iki, pitu wong saka antarané aku lan kulawargaku tau ing sawijining wektu diusir saka Gréja Methodist. Ing wektu iku pangandikané nabi dadi banget aji tumrap aku lan kulawargaku: ‘Para sadulurmu kang sengit marang kowé, kang ngusir kowé marga saka Asma-Ku, padha kandha, Muga-muga Sang Yéhuwah kaluhuraké: nanging Panjenengané bakal ngatingal kanggo kabungahanmu, lan wong-wong iku bakal padha kawirangan.’ Yesaya 66:5.”

“Wiwit wektu iki nganti tekan Désèmber 1844, kabungahanku, pacobanku, lan pepesthenku padha kaya kang dialami déning para kanca Adventku kang dakasihi ing sakubengku. Ing wektu iki aku ngunjungi salah sawijining sadulur wadon Advent kita, lan ing wayah ésuk aku padha sujud ngubengi mesbèh kulawarga. Iku dudu sawijining kalodhangan kang nggegirisi, lan ing kana mung ana lima wong, kabèh wadon. Nalika aku lagi ndedonga, kuwasané Allah tumurun marang aku kaya durung tau dakrasakaké sadurungé. Aku kabungkus ing sajroning wahyu kamulyané Allah, lan kaya-kaya saya munggah saya dhuwur saka bumi, lan dituduhaké sapérangan lelampahané umat Advent tumuju ing Kutha Suci, kaya kang dicritakaké ing ngisor iki.” Early Writings, 13.

Wahyu kapisan Ellen White kaparingaké nalika ana limang wanita, (nglambangaké limang prawan wicaksana) padha kaklumpuk bebarengan sawisé dipundhudhah metu déning para saduluré sing sengit marang wong-wong mau. Wong-wong mau sengit amarga piwulang bab Rawhipun kaping Kalih, mula kanthi mangkono dados pralambang tumrap para wong buwangan ing jaman pungkasan.

“Aku weruh manawa gréja nominal lan para Adventis nominal, kaya Yudas, bakal ngulungaké kita marang wong Katulik supaya olèh pangaribawané kanggo nglawan kayektèn. Banjur para suci bakal dadi umat sing ora katon cetha, sathithik kang dikenal déning wong Katulik; nanging gréja-gréja lan para Adventis nominal sing ngerti bab pracaya lan adat-kabiasaan kita (amarga padha sengit marang kita marga saka dina Sabat, awit padha ora bisa mbantah iku) bakal ngulungaké para suci lan nglaporaké wong-wong mau marang wong Katulik minangka wong-wong kang nglirwakaké pranatan-pranataning rakyat; yaiku, manawa padha netepi Sabat lan nglirwakaké Minggu.

“Banjur para Katulik mrentah wong-wong Protestan supaya maju, lan ngetokaké pranatan yèn sakèhé wong kang ora gelem netepi dina kapisan ing minggu, tinimbang dina kapitu, kudu dipatèni. Lan para Katulik, kang cacahé akèh, bakal ndhukung wong-wong Protestan. Para Katulik bakal maringaké kuwatané marang gambaring kéwan iku. Lan wong-wong Protestan bakal tumindak kaya dene biyungé wis tumindak sadurungé wong-wong mau, yaiku nyirnakaké para suci. Nanging sadurungé pranatan mau ngasilaké utawa nggawa woh, para suci bakal kaluwaraké déning Swarane Gusti Allah.” Spalding and Magan, 1, 2.

Para “Adventis” sing mung nominal (tegesé mung ana ing jeneng waé), “bakal ngulungaké kita marang wong Katulik, kaya Yudas.” Wong-wong mau nindakaké mangkono amarga “padha sengit” marang para wong sing katundhung “marga saka Sabat.” Adventis nominal ngakoni yèn padha netepi Sabat dina kapitu, mula iki dudu Sabat sing dirujuk ing kéné. Wong-wong mau sengit marang para wong sing katundhung, amarga padha ngerti yèn padha ora bisa mbantah kayektèn dhasar bab pitu mangsa kagungané Musa, kang dadi pangerten alfa saka Élia ana ing pribadiné William Miller.

“Gusti Allah ora maringi kita sawijining piwulang anyar. Kita kudu martakaké piwulang sing ing taun 1843 lan 1844 nggawa kita metu saka gréja-gréja liyané.” Review and Herald, 19 Januari 1905.

“Kabèh pesen sing kaparingaké wiwit taun 1840–1844 kudu digawé kuwat lan ngyakinaké ing wektu iki, amarga ana akèh wong sing wis kelangan pituduhé. Pesen-pesen iku kudu tekan marang kabèh gréja.” Manuscript Releases, jilid 21, 437.

“Bebener-bebener kang kita tampa ing taun 1841, ’42, ’43, lan ’44 saiki kudu disinaoni lan diwartakake.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

“Pepèling iku wis rawuh: Ora ana apa-apa sing kena diidini mlebu sing bakal ngganggu dhasar iman kang wis kita bangun wiwit pesen iku rawuh ing taun 1842, 1843, lan 1844. Aku ana ing sajroning pesen iki, lan wiwit semana aku wis ngadeg ana ing ngarsané jagad, setya marang pepadhang kang wis diparingaké Allah marang kita. Kita ora duwe ancas kanggo nyingkiraké sikil kita saka papan dhasar kang wus dadi panggonané, nalika saben dina kita ngupaya Gusti lumantar pandonga kang temen, nggolèki pepadhang. Apa kowé ngira yèn aku bisa ninggalaké pepadhang kang wis diparingaké Allah marang aku? Iku kudu kaya Watu Karanging Jaman. Iku wis nuntun aku wiwit nalika

kaparingaké.” Review and Herald, April 14, 1903.

Yudas dudu pralambang Sanhedrin kang kasusun saka wong-wong Saduki lan Farisi; Yudas iku salah siji saka rolas murid. Panjenengané iku salah siji saka mempelai prajanjian, kang arep dipun kawini déning Kristus ing Pentakosta. Pangkhianatan tumrap para wong buwangan iku asalé saka Yudas, yaiku greja Advent Dina-Kaping Pitu Laodikia. Wong-wong mau dipralambang kanthi akèh pralambang, kayata para wong Lèwi kang ditampik déning Utusaning Prajanjian ing Maleakhi telu. Para wong Lèwi dipisahaké ing sajroning panyucèn mau, lan cacahé iku 25, manawa setya utawa ora setya. Para wong Lèwi disucèkaké luwih dhisik sadurungé diangkat dadi pisungsung, kaya ing taun-taun biyèn.

Panjenengané bakal lenggah minangka wong sing nyepuh lan nyucekaké slaka; lan Panjenengané bakal nyucekaké para putrané Lewi, lan ngresiki wong-wong mau kaya emas lan slaka, supaya padha nyaosaké pisungsung marang Pangéran kanthi kabeneran. Banjur pisungsungé Yéhuda lan Yérusalèm bakal ndadosaké renaning Pangéran, kaya ing jaman kuna, lan kaya ing taun-taun biyèn. Maleakhi 3:3, 4.

Para wong Lewi iku kurban pisungsung, awit padha nggambarake kanthi sampurna watake Kristus, kang dadi kurban pisungsung kang agung. Nalika rong puluh lima wong Lewi iku diangkat minangka kurban pisungsung, rong puluh lima wong Lewi palsu iku padha sujud marang srengéngé ing Yehezkiel 8.

Yudas ora mung nggambarake sawijining wong Lewi kang ala, nanging iya minangka imam ala kang wus disawisake sajrone telung puluh taun, kaya kang kaambangake déning telung puluh dhuwit péraké Yudas.

Banjur Yudas, kang wis ngulungaké Panjenengané, nalika weruh yèn Panjenengané wis katemtokaké paukuman, banjur getun banget lan mbalèkaké telung puluh dhuwit slaka mau marang para imam kepala lan para pinituwa, pangucapé: Aku wis dosa, awit aku wis ngulungaké getih wong sing tanpa luput. Nanging wong-wong mau padha mangsuli: Apa urusané kuwi karo aku? Delengen dhéwé. Banjur dhèwèké mbalang dhuwit slaka mau ing Padalemané Allah, banjur lunga, lan tindak nggantung awaké dhéwé. Matius 27:3-5.

Telung puluh keping salaka sing dibalangaké Yudas iku nggambaraké Utusaning Prajanjian nalika mbuwang metu (ngresiki) rereged (salaka palsu) ing Malakhi telu. Kaimaman kang duraka mau diwakili déning pambrontakané Korah, Datan lan Abiram, sarta para pambrontak taun 1888. Kaimaman kang duraka iku katelèn nalika Amérika Sarékat, kéwan bumi, mbukak cangkemé. Banjur geni numpes para pandhèrék-é, sajroning panuwangan kebak udan pungkasan, kang diwiwiti ing angger-angger dina Minggu.

Lair prawan minangka sawijining pratandha ing jamané Kristus, nggambarake pratandha para prawan wicaksana ing dina-dina pungkasan. Ing mangsa iku Sanhedrin, yaiku gréja Advent Dina Kapitu Laodikia, bakal nggolèki sawijining pratandha, nanging ora bakal bisa ndeleng pratandha siji-sijiné kang kaparingaké marang Laodikia. Pratandha kanggo wong akèh sing gedhé, yaiku para buruh jam kaping sewelas, yaiku nyumurupi para priya lan para

wanita netepi Sabat dina kapitu sajroning mangsa pangujian angger-angger Minggu. Pratandha umat sésa sajroning pasulayané karo umat prajanjian kang biyèn yaiku Sabat taun kapitu, kang makili dhasar-dhasaré Adventisme, kaya dene dipracaya minangka pilar utama ing kaloroné méja suci Habakuk. Pratandha kang kaparingaké marang Adventisme Laodikia yaiku pratandhané Yunus, kang kabahas ing pasamuwan antarané Kristus lan Pétrus.

Nalika Gusti Yesus rawuh ing wewengkon Kaisaréa Filipi, Panjenengané ndangu marang para sakabate, pangandikané: “Miturut pangandikané wong-wong, Aku iki, Putraning Manungsa, sinten?” Wangsulane para sakabat mau: “Ana kang matur bilih Paduka punika Yohanes Pembaptis; liyane Élia; lan ana uga kang ngandika Yérémia, utawa salah siji saka para nabi.” Panjenengané ngandika marang wong-wong mau: “Nanging miturut kowé, Aku iki sinten?”

Simon Pétrus banjur mangsuli sarta ngandika, “Paduka punika Kristus, Putraning Allah ingkang gesang.” Gusti Yésus banjur mangsuli sarta ngandika dhateng panjenenganipun, “Rahayu sira, Simon Barjona; awit daging lan getih boten nyarwakaken punika dhateng sira, nanging Rama-Ku ing swarga. Lan Aku ugi ngandika dhateng sira, bilih sira punika Pétrus, lan ing nginggilipun watu karang punika Aku badhé ngadegaken pasamuwan-Ku; lan gapura neraka boten badhé ngawonaken punika. Lan Aku badhé maringi kunci-kunci Kratoning Swarga dhateng sira; lan samukawis ingkang kaiket déning sira wonten ing bumi badhé kaiket wonten ing swarga; lan samukawis ingkang kalepasaken déning sira wonten ing bumi badhé kalepasaken wonten ing swarga.”

Sakbanjuré, Panjenengané dhawuh marang para sakabate, supaya aja padha nyaritakaké marang sapa waé yèn Panjenengané iku Yésus Sang Kristus. Matius 16:13–20.

Tandha kanggo Sanhedrin, lan mulane Adventisme, yaiku tandha Yunus. Simon Barjona dipunwedharaken ing wacana punika minangka pralambang manungsa prajanjian, awit asmanipun badhe dipunowahi. Asmanipun Abram dipunowahi nalika prajanjian. Asmanipun Saul dipunowahi dados Paul. Asmanipun Yakub dipunowahi dados Israel. Katiga seksi punika netepaken bilih nalika asma satunggaling paraga Alkitab dipunowahi, piyambakipun makili manungsa prajanjian, lan mulane dados pralambang umat prajanjian pungkasan, yaiku satus patang puluh papat ewu. Katiga seksi punika ugi netepaken bilih asmanipun manungsa prajanjian makili pralambang kenabian ingkang kaiket kaliyan tiyang ingkang asmanipun dipunowahi. Saul ateges “ingkang kapilih,” awit piyambakipun kapilih kangge ngasta Injil dhateng para bangsa liya. Asmanipun dipunowahi dados Paul, ingkang ateges alit, awit wonten ing paningalipun piyambak, piyambakipun ingkang paling alit ing antawisipun para rasul, awit piyambakipun sampun nganiaya pasamuwaning Allah. Yakub, sang panyilep, dipunowahi wonten ing asma lan pengalaman dados satunggaling pamenang, kados maknawipun Israel. Asmanipun Pétrus punika Simon, ingkang ateges tiyang ingkang mireng; lan Barjona, ingkang ateges putranipun Yunus.

Pétrus nggambarake generasi pungkasan saka Yunus, amarga dhèwèké iku putrané Yunus. Yunus tegesé “manuk dara,” lan Simon iku wong kang wis krungu pesen saka manuk dara, lan Simon Barjona wis krungu pesen bab pangurapané Yésus, nalika Panjenengané kabaptis

lan dadi Yésus Kristus, lan Roh Suci tumedhak ing wujud manuk dara. Pesené Yunus iku pesen saka manuk dara kang nggambarake pangurapané Yésus kanthi kakuwatan nalika baptisané. Pesené Yunus kaawakaké lumantar Yunus kang ana telung dina ing weteng iwak paus. Telung dina mau iku telung dina saka Paskah nganti riyaya woh kawitan, kang dadi pralambang lumantar baptisané Kristus lan lumantar wektu Yunus ana ing weteng iwak paus.

Tandha Yunus iku tandha pamleseting Sang Kristus ing baptisan-É, kang dados pralambang tumuruning malaékat saka Wahyu wolulas ing 9/11. 9/11 miwiti sawijining proses pangujian telung tataran kados ingkang dipralambangaké déning telung dinané Yunus. Telung tataran punika ugi kagambaraken wonten ing sajarah Millerite. 11 Agustus 1840 nandhani ujian malaékat kapisan, 19 April 1844 ujian malaékat kapindho, lan 22 Oktober 1844 ujian katelu. Telung tataran punika nggambaraken 9/11, 18 Juli 2020, lan undhang-undhang Minggu.

Nalika hukum Minggu dileksanakake, Yunus dimuntahaké metu saka cangkeme iwak, pas ing panggonan Kristus ngluntahaké Laodikia metu saka cangkemé, yaiku uga ing panggonan kuldiné Bileam mbukak cangkemé lan ngandika, yaiku uga ing panggonan Zakharia, bapaké Yohanes Pambaptis, ngandika, kang uga dadi panggonan Amerika Sarékat ngandika minangka naga. Sawisé iku Yunus maringi pepéling pungkasan marang jagad minangka pralambang saka wong-wong sing wis ditangèkaké bebarengan karo Musa lan Élia ing taun 2024. Jiwa-jiwa iku padha mati ana ing dalan-dalané Sodom lan Mesir, lan sawisé iku ditangèkaké manèh minangka wadya-bala gedhé kagungané Yéhezkiel. Nalika tanginé manèh, wong-wong mau dadi tandha Yunus, awit dhèwèké makili wong-wong sing wis mati lan ditangèkaké manèh kanggo maringi pekabaran pungkasan marang Niniwé. Yunus ing weteng paus, Daniel ing guwa singa, Yohanes ing panci lenga sing nggodhok makili satus patang puluh papat èwu wong sing wis ngalami pati lan wunguné manèh kanthi pralambang. Pengurapan ing 9/11 tumuju marang wunguné manèh wadya-bala gedhé kagungané Yéhezkiel makili baptisané Kristus tumuju marang wunguné manèh Panjenengané.

Wong-wong Farisi uga bebarengan karo wong-wong Saduki padha teka, lan kanthi maksud nyoba Panjenengane, padha nyuwun supaya Panjenengane maringi pratandha saka swarga marang wong-wong mau. Panjenengane banjur mangsuli lan ngandika marang wong-wong mau, “Nalika soré, kowé padha kandha, ‘Bakal padhang cuacané, awit langité abang.’ Lan nalika ésuk, ‘Dina iki bakal ala cuacané, awit langité abang lan mendhung peteng.’ Hé, wong-wong lamis, pasuryaning langit kowé padha bisa mbedakaké; nanging tandha-tandhaning jaman apa kowé padha ora bisa mbedakaké? Wong sajroning jaman kang ala lan laku jina iki nggolèki pratandha; nanging ora bakal diwènèhaké pratandha marang jaman iku, kajaba pratandhané nabi Yunus.” Sawisé mangkono Panjenengane nilar wong-wong mau, banjur tindak. Matius 16:1–4.

Mujijat sing paling puncak yaiku wunguné Lazarus saka ing pati.

“Ing anggone ngentèni teka marang Lazarus, Kristus kagungan ancas sih-rahmat tumrap wong-wong kang durung nampani Panjenengané. Panjenengané ngentèni, supaya kanthi nguripaké Lazarus saka ing antarané wong mati, Panjenengané bisa maringi marang

umat-Nya kang wangkal lan ora pracaya mau bukti manèh yèn Panjenengané satemené ‘wunguné lan urip.’ Panjenengané ora tega nilar kabèh pangarep-arep tumrap bangsa mau, wedhus-wedhus miskin kang kesasar saka brayat Israel. Manah-Nya remuk amarga saka atiné kang ora gelem mratobat. Ing sih-rahmat-Nya Panjenengané kagungan karsa maringi marang wong-wong mau sawijining bukti manèh yèn Panjenengané iku Sang Mulihaké, Panjenengané siji-sijiné kang bisa ndadèkaké urip lan kalanggengan katon cetha. Iki bakal dadi bukti kang ora bisa diplesetaké déning para imam. Iki sebabé Panjenengané ngentèni sadurungé lunga menyang Bètani. Mujijat kang paling luhur iki, yaiku nguripaké Lazarus, bakal masang meterai Allah ing pakaryan-Nya lan ing pratelan-Nya bab kaallahané.” *The Desire of Ages*, 528, 529.

Kristus nundha sadurunge Panjenengane mbangèkaké Lazarus, lan Lazarus iku ora mung “mukjijat puncak,” nanging uga “meterai” tumrap pakaryané Allah. Ing pethikan kasebut, tandha Yunus iku siji-sijiné tandha kanggo generasi sing laku jina lan duraka. Wigati banget kanggo nyumurupi yèn wektu saka prosès pemeteraian iku kacetha kanthi rinci. Ing pethikan sing lagi kita rembug, ing ngendi jenengé Pétrus diganti, kita diparingi katrangan yèn wiwit wektu iku Gusti Yesus wiwit ngandharaké yèn Panjenengane bakal dipatèni, nanging ing ayat pungkasan sing kacathet déning Matius, “Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.” Banjur ing ayat sabanjuré dhèwèké nyathet, “From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.”

Pethikan punika dipunwiwiti nalika Gusti Yesus nyuwun pirsá sinten miturut panemuné tiyang-tiyang bab Panjenenganipun, lajeng dipunlajengaken kaliyan pitaken susulan nalika Panjenenganipun nyuwun pirsá dhateng para sakabat sinten miturut panemuné piyambak bab Panjenenganipun.

Nalika Gusti Yesus rawuh ing tlatah Kaisaréa Filipi, Panjenengané takon marang para sakabate, pangandikané: Miturut pangucapé wong akèh, Aku iki, Putraning Manungsa, sapa? Wangsulané wong-wong mau: Sawetara padha kandha bilih Paduka punika Yokanan Pembaptis; liyané, Élia; déné liyane manèh, Yérémia, utawa salah siji saka para nabi. Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau: Nanging miturut kowé, Aku iki sapa? Matius 16:13–15.

Nalika Pétrus paring wangsulan, panjenengané mratelakaké yèn Yésus iku Sang Kristus lan Putrané Allah kang gesang. Tembung Kristus iku tembung Yunani kanggo tembung Ibrani Mesias. Yésus nglairaké pitakonan bab sinten Panjenengané, lan nuntun para sakabat marang kasunyatan yèn Panjenengané iku Mesias, nanging sanalika Panjenengané mratelakaké marang wong-wong mau supaya aja ngandhani sapa waé. Wiwit wektu iku, Panjenengané wiwit mulang yèn Panjenengané bakal netepi rong puluh telu pratandha dalan ing telung pasal pungkasan saka Matius, nanging kanthi kabutuhan, kayektèn-kayektèn kang gegandhèngan karo Sang Kristus kudu kabukak sethithik mbaka sethithik.

Kita badhé nerusaké tenger-tenger dalam Mesianis punika ing artikel salajengipun.

Padhangé Alfa saka malaékat katelu

“Ing mangsa gugur taun 1846, kita wiwit netepi Sabat miturut Kitab Suci, sarta mulang lan mbélani iku. Kawigatosanku sapisanan kasurung marang Sabat nalika aku lagi ngunjungi New Bedford, Massachusetts, ing wiwitan taun sing padha. Ing kono aku kenal karo Sesepuh Joseph Bates, sing wiwit wiwitan wis nampani pracaya marang rawuhipun Gusti, lan dadi buruh sing sregep tumrap prakara iki. Sesepuh B. netepi Sabat, lan negesake pentinge iku. Aku nalika semana durung ngrasa pentinge, lan mikir manawa Sesepuh B. kliru amarga luwih ngugemi pepakon kaping papat tinimbang sangang pepakon liyane. Nanging Gusti maringi aku sawangan bab papan suci ing swarga. Pedalemané Allah kabukak ana ing swarga, lan aku katuduhake pethi prejanjiané Allah kang katutupan dhampar sih. Ana malaékat loro ngadeg, siji ana ing saben pucuk pethi prejanjian, kanthi swiwine megar nutupi dhampar sih, lan rai-rai mau tumuju marang iku. Malaékat sing ngancani aku ngandharake manawa iku nggambarake sakèhé wadya swarga kang nyawang kanthi giris lan pakurmatan suci marang angger-angger suci kang wis katulis déning drijiné Allah. Gusti Yésus ngangkat tutup pethi prejanjian iku, lan aku ndeleng loh-loh watu kang ing kono Sepuluh Pepakon katulis. Aku kaéraman nalika ndeleng pepakon kaping papat dumunung pas ing tengahé sepuluh pepakon iku, kanthi bunder cahya alus ngubengi iku. Pangandikané malaékat mau: ‘Iki mung siji-sijiné saka sepuluh pepakon kang nerangake Allah kang gesang, kang nitahake langit lan bumi sarta samubarang kabèh sing ana ing jeroné. Nalika dhasar-dhasaré bumi dilebokake, nalika kuwi uga dhasaré Sabat dilebokake.’”
Testimonies, volume 1, 75.

Pepadhang Omega saka malaékat katelu

“Wong-wong kang sesrawungan karo Gusti Allah lumaku ana ing pepadhanging Srengéngé Kabeneran. Wong-wong mau ora ngasoraké Panebusé kanthi ngrusak dalané ana ing ngarsané Gusti Allah. Pepadhang swarga madhangi wong-wong mau. Nalika padha nyedhaki pungkasaning sajarah bumi iki, kawruh bab Kristus, lan bab ramalan-ramalan kang ana gandhengané karo Panjenengané, saya mundhak banget. Wong-wong mau ajiné tanpa wates ana ing paningaling Gusti Allah; awit padha manunggal karo Putrané. Kanggo wong-wong mau pangandikaning Gusti Allah kebak kaéndahan lan kamulyan kang ngluwihi samubarang. Wong-wong mau weruh wigatiné. Kayektèn kawiyakaké marang wong-wong mau. Piwulang bab inkarnasi kasarubung ing padhang sumunar kang alus. Wong-wong mau weruh yèn Kitab Suci iku kunci kang mbukak sakèhé wewadi lan ngrampungaké sakèhé kasangsian. Wong-wong kang wis ora gelem nampani pepadhang lan lumaku ana ing pepadhang ora bakal bisa mangertèni wewadiné kasalehan, nanging wong-wong kang ora mangu-mangu ngangkat salib lan ndhèrèk Gusti Yésus, bakal weruh pepadhang ana ing pepadhanging Gusti Allah.” The Southern Watchman, April 4, 1905.